

ಒಬ್ಬನು ಸಂತೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮೆಣಸಿನ ರಾಶಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ಅದನ್ನು ತನ್ನದಾಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಆಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಹಣ ಕೊಡದೆ ಮೆಣಸು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾನೆ.
ಅವನು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮೆಣಸನ್ನು ತಂದು, ಅದನ್ನು ಎರಡು ಸಮ ಭಾಗವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ,
ಒಂದು ಅರ್ಧ ಮೆಣಸನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೆಣಸಿನ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ,
ಮೆಣಸು ಮಾರುವವನೊಂದಿಗೆ ಜಗಳ ಆರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ:
“ನನ್ನ ಅಮ್ಮನ ಮೇಲೆ, ಅಪ್ಪನ ಮೇಲೆ,
ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆ, ದೇವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಮಾಣ
ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ –
ಈ ಮೆಣಸಿನ ರಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಮೆಣಸು
ನನ್ನದು. ನೀವು ನನಗೆ ನ್ಯಾಯ
ಕೊಡಿಸಬೇಕು.”
ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಬಂದ ಜನರಿಗೆ ಅವನ
ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ.
ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ
ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನಲ್ಲ, ಅವನು
ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಕೂಡ
ಅವರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ, ಮೆಣಸಿನ
ರಾಶಿಯನ್ನು ಎರಡು ಸಮ ಭಾಗಗಳಾಗಿ
ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಅವನಿಗೆ
ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ, ಮಾತಿನ
ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ ಅವನು ಮೆಣಸಿನ
ರಾಶಿಯ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನು ಪಡೆದು
ಹೋಗುತ್ತಾನೆ.